

кризи. Головне завдання менеджменту, в даному випадку, полягає у правильному розподілі наявних ресурсів та прийняття раціональних управлінських рішень, підприємство мало змогу не тільки утримуватися на ринку, а й приносити прибуток.

Тема оптимізації витрат буде актуальною ще багато років, оскільки кожне підприємство має самостійно визначити найліпший варіант для себе в питаннях оптимізації та чітко дотримуватися обраної концепції. Створення нових технологій призводить до виникнення нових процесів, що сприяють скороченню витрат та зростання якості життя.

Література:

1. Косинська О.В. Оптимізація витрат як засіб підвищення прибутковості підприємств. Формування ринкових відносин в Україні. 2011. С. 106-110. URL: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/frvu_2011_7_25.pdf

СТАН АНАЛІТИЧНОГО ТА СИНТЕТИЧНОГО ОБЛІКУ ДЕБІТОРСЬКОЇ ЗАБОРГОВАНOSTІ

Дуднік Д.О.

*Науковий керівник: Хорошилова І.О., к.е.н., доцент
Харківський національний автомобільно-дорожній університет*

За способом групування та узагальнення облікових даних бухгалтерські рахунки поділяються на синтетичні та аналітичні. Синтетичні рахунки – це балансові рахунки, що узагальнюють облік господарської діяльності підприємства. Вони містять узагальнену інформацію про економічні ресурси, джерела їх утворення, результати діяльності. Для детальної характеристики об'єктів бухгалтерського обліку здійснюється використання натуральних та грошових вимірників. Облік наявності та змін окремих видів і об'єктів господарських засобів та джерел для їх утворення з використанням різних вимірників називається аналітичним обліком. Між синтетичними та аналітичними рахунками існує нерозривний зв'язок, тобто на аналітичних рахунках відображаються ті ж зміни, що й на синтетичних, але більш докладно.

Взаємозв'язок аналітичних рахунків з синтетичними виявляється в чотирьох рівностях:

- сума початкових залишків з аналітичних рахунків дорівнює початковому залишку синтетичного рахунку;
- сума оборотів з дебету аналітичних рахунків дорівнює обороту з дебету синтетичного рахунку;
- сума оборотів з кредиту аналітичних рахунків дорівнює обороту з кредиту синтетичного рахунку;
- сума кінцевих залишків з аналітичних рахунків дорівнює кінцевому залишку синтетичного рахунку.

Для бухгалтерського обліку поточної дебіторської заборгованості на підприємстві використовується рахунок 36 «Розрахунки з покупцями та

замовниками», для обліку довгострокової дебіторської заборгованості використовується рахунок 18 «Довгострокова дебіторська заборгованість та інші необоротні активи». Відомий факт, що в бухгалтерському обліку для групування інформації про дебіторську заборгованість за товари, роботи, послуги призначений активний рахунок 36 „Розрахунки з покупцями та замовниками”, до якого відкривають такі субрахунки:

- 361 «Розрахунки з вітчизняними покупцями»;
- 362 «Розрахунки з іноземними покупцями»;
- 363 «Розрахунки з учасниками ПФГ»;
- 364 «Розрахунки за гарантійним забезпеченням».

Стосовно обліку довгострокової дебіторської заборгованості, яка ведеться на 18 рахунку «Довгострокова дебіторська заборгованість та інші необоротні активи» передбачений рахунок 18 «Довгострокова дебіторська заборгованість та інші необоротні активи», який в відповідності до Плану рахунків має наступні субрахунки, призначені для обліку заборгованості:

- 181 «Заборгованість за майно, що передано у фінансову оренду» - відображаються чисті інвестиції орендодавця у фінансову оренду;
- 182 «Довгострокові векселі одержані» - призначений для обліку векселів одержаних у забезпечення довгострокової дебіторської заборгованості;
- 183 «Інша дебіторська заборгованість» - призначений для обліку довгострокової дебіторської заборгованості, яка не відображається на інших субрахунках рахунку 18 «Довгострокова дебіторська заборгованість та інші необоротні активи», зокрема розрахунки з працівниками за виданими довгостроковими позиками». Облік довгострокової дебіторської заборгованості ведеться за кожним дебітором та видами заборгованості, на підприємстві є реєстр дебіторів. Документом, що засвідчує заборгованість є контракт, який складається за кожним окремим покупцем. Проаналізувавши розрахунки спостерігаємо що найчастіше вони здійснюються в безготівковій формі, але й є випадки готівкової сплати, ну наприклад коли на рахунку покупця недостатньо коштів для погашення заборгованості, то він може різницю сплатити готівкою.

Стосовно заборгованості за майно, яке підприємство передало у оренду, то аналітичний облік ведеться за договорами оренди відповідно. На підприємстві також є інша дебіторської заборгованості, оскільки в статуті передбачена видача позик працівникам. Даний вид діяльності оформляється договором у письмовій формі, форми здійснення передбачені як в готівковій так і безготівковій формі, відповідно до заяви працівника. При наявності ведуться розрахунки з іноземними покупцями які відображаються в аналітичному плані: «Розрахунки з іноземними покупцями по наданому комерційному кредиту». Відповідно аналітичний облік на субрахунку ведеться за країною, постачальниками або контрактами. В даному випадку передбачено відображення сум розрахунків в іноземній валюті, а також її національний еквівалент, конвертацію в грошову одиницю України згідно з курсом валюти НБУ на дату забор'язання. Виходячи з класифікації заборгованості, при складанні звітності підприємство відповідно повинно аналізувати стан дебіторської заборгованості з метою поділу її на поточну і довгострокову.

На нашу думку, досить значним недоліком в обліку дебіторської заборгованості є невикористання аналітичних відомостей, у яких повинно здійснювати групування різних видів заборгованості на підприємстві, адже за їх допомоги здійснюється співставлення даних аналітичного та синтетичного обліку. Тобто, на підприємстві буде виникати більша кількість помилок, що спричинятиме ускладнення розрахунків.

Література:

1. Кручак Л.В. Методика аналізу дебіторської заборгованості в системі управління підприємством Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. 2019. №5(29). С.161-165.

2. Пасінович І.І. Актуальні проблеми аналізу і управління дебіторською заборгованістю підприємства. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/eui_2013_2_65

ПРО ДЕЯКІ ПРАКТИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ ЩОДО УПРАВЛІННЯ ГРОШОВИМИ КОШТАМИ ПІДПРИЄМСТВА

Єфімова А.В.

*Науковий керівник: Маліков В.В., д.держ.упр., професор
Харківський національний автомобільно-дорожній університет*

У наукових роботах багатьох дослідників [1-9] викладено основні положення, проблеми та методичні розробки щодо здійснення управління та проведення аналізу грошових потоків підприємства.

Вважаємо, що в якості підсумування розглянутих у наведених наукових розробках положень необхідно розробити рекомендації щодо здійснення управління грошовими потоками підприємства у розрізі практичного аспекту застосування.

Основним інструментом обліку руху грошових коштів задля правильного управління ними розглядаємо Інформаційний звіт про рух грошових коштів.

Такий звіт являє собою просту таблицю, в якій відображається щоденне надходження і витрачання грошових коштів, а також залишки грошових коштів на банківських рахунках і в касах підприємства.

Пропонуємо наступну форму Інформаційного звіту про рух грошових коштів (таблиця 1).

Таблиця 1 – Форма Інформаційного звіту про рух грошових коштів

Дата	Залишок грошових коштів на початок дня	Надходження грошових коштів	Грошові платежі	Різниця (надлишковий грошовий потік або дефіцит грошових коштів)	Залишок грошових коштів на кінець дня

Автор виділяє наступні рекомендації щодо складання Інформаційного